

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАНПУТ НА ТВАКУ
ЦЕНА ЗА СРБИЈУ :

на годину	6 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

УРЕДНИШТВО и АДМИНИСТРАЦИЈА
ЈЕ У ЗДАЊУ
ОПШТИНСКОГ СУДА

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Претплату ваља слати упутницом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

С прошлим бројем истекла трећа четврт претплатницима нашега листа, и за то молимо све оне, који до данас нису обновили претплату, као и оне који нам што дугују, да у току овога месеца положе паре разносачима листа, који ће им признанице предати.

Нова претплата из унутрашњости може се слати непосредно уредништву, али је боље предплаћивати се код пошта.

За све нове предплатнике, из Београда или унутрашњости, лист кошта до краја ове године само 1'50 дин.

* * *

У последње време „Београдске Општинске Новине“ стекле су и један број нових претплатника, а буде ли у скоро и већег одзива, општинска управа вољна је да све суме од претплате употреби на увећање листа, како би се могао уређивати што потпуније у правцу његових задатака а у исто време, на задовољење и других захтева ширег броја читалаца, изврши простор редовно одвајао за **научно — књижевни и забавни** део.

Обраћамо се и оним унутрашњим општинама које још не држе наш лист, изричући слободно да и њима не само не може бити на одмет познавање рада представништва престонице, него им, поглавито од дана кад се самоуправа општинска уведе у живот, гласник престоничне општине у много прилика може и непосредно користити, бар ради једнообразнога и правилног извођења административних мера. О томе имамо

потврде од неких општина, које примају „Београдске Општин. Новине“

Чинићемо услуге и у лист радо пуштати кратке обзнане о *панађурима*, *лицитацијама* и др. саопштењима из унутрашњости, као и расправе оних питања које се не тичу само Београда него сваке а тиме и свију наших општина.

ЈОШ ЈЕДНА РЕЧ

Протекло је већ више од двадесет дана, како је скоро у свима б. листовима објављен извештај финансијске комисије, и још се у штампи не чу ни једна реч о томе да ли су предлози такви да се могу примити у целини, или има и бољег пута за финансирање великих општ. послова. Међу тим у ширим и ужим грађанским круговима живо се воде разговори о потребноме зајму али са тако различитим схватањем и тако супротним погледима на ствар, да би место сагласности што већег броја грађана могло лако доћи до штетне поделе мишљења само за то што многи терају у крајност превиђајући главну страну, управо базис предлога комисијских.

Да је питање о зајму дошло на дневни ред из ненада, дала би се појмити разноликост појединачких погледа, али такав случај није. Има читав низ година од како је и у штампи и у грађанству опште признато а у одбору општинском раније већ начелно и усвојено да се главне реформе изведу помоћу зајма, који би се исплатио у току дужег броја година. По томе данас се може водити реч само о суми потребнога зајма, начину на који би се корисно

закључио и изворима за амортизацију његову.

Није ли чудновато и непојмљиво онда кад се и сада налази по неки грађанин коме се чини да зајам није потребан; који тражи да се велики радови предузму, али мисли да је и здравствене реформе као и све остале главне установе варошке могуће извршити без икаквог задужења.

Овако, по будућност па и по сам кредит наше вароши штетно гледиште, могу да подржавају у необавештености својој само они који на првом месту губе из вида да ни једна друга, ни већа ни мања, удаљенија или ближа варош, није извршила велике послове своје без зајма, и да и Београд није тако одличних финансија, да би се могло кренути неким новим оригиналним и кориснијем правцем.

У крви појединих наших старијих грађана, који су у своје време текли пару по пару, на готовину једино рачунали и само са њоме радили, лежи негодовање против задуживања у опште. Зар смо мало пута слушали „да је боље имати приземну своју но вишекатну туђу кућу.“ Стојећи на земљишту нар. изреке: „дуг је зао друг“ — њих се више ништа не тиче. Неће да знају за то, што су се читаве државе, толике престонице и друге велике вароши дизале позајмљеним капиталима, а у низу својих чудних поставака долазе чак и до закључка да немамо ни права извршивати послове на рачун и будућих нараштаја

Ма колико да је мален број оних који се оваким назорима руководе, ипак је потребно да их пријатељи престоничног напретка сузбијају, и то не тога ради да би им се доказало како у разумној позајмици потребних сума нема никакве опасно-

сти ни по садањи ни по доцнији нараштај, него да би се стало на пут сваком даљем замршавању појмова од стране оних који као да намерно терају у крајност.

Ваља имати на уму, да се зајам, који општина буде учинила, неће отплаћивати *повећањем приреза општинског* и за то нема места плашњи од тешких намета. За отплату зајма служиће исте суме које и данас трошимо и дајемо за воду, осветљење, кадрме, школе. И до данас плаћао је сваки грађанин и свака поједина кућа за воду, за осветљење (петролеум и свеће), испражњивање помијара и нужничких јама и т. д. Општина је и до данас одвајала огромне суме за кадрму, за варошко осветљење, за закуп школских зграда и толике друге потребе. С цифрама у руци потрудићемо се да у скоро покажемо колико данас фактички трошимо на подмирење јавних потреба. Тако ће се најбоље увидети да зајам можемо отплаћивати из оних сума које смо и до данас плаћали, с том разликом само што смо до сада силне паре за воду давали а никад ни доста ни здраве воде нисмо имали; што смо осветљење скупо плаћали а никад га нисмо ни у кући ни на улици уживали; што смо на кирије закупљених школских зграда огромне своте одвајали а децу своју у јадним ћумезима сатирали; што смо на лечење и погребне последње цркавице пружали, а здравља и дужег живота лишавали се само за то што не журамо извршење спасоносних установа водовода, канала, шеталишта, кадрме и т. д.; и најзад, што смо се идејом велике и уређене престонице одушевљавали али за економско-трговински напредак њезин нисмо још ништа урадили: нисмо антропо — магацине наградили нити обале утврдили, да би тако тиме једном створили могућност да Београд за свагда обезбеди себи челни и по трговину централни положај.

Прошло је одавна оно време кад смо могли предузимати полако корак по корак. Данас је потребан живљи

рад ма и с напорима. Треба о зајму ладно и разумно размислити али ни часа више неоклевати.

Потомство се неће жалити ако наследи унапређену и уређену варош с извесним дужностима и општинским теретима; али будемо ли извршење санитарних рефорама даље одлагали, здрављем и животом нашим ћемо платити, а будући ће нараштаји за трошна и нездрава плућа родитеље своје проклињати.

Недајмо да песимизам отима маха, да нам воља клоне, да се подамо умњи и оклевању, да заборављамо на дужности своје и према садашњости и према будућности. Недајмо да се и садањи покушај разбије о неке замишљене сметње и да на велику и општу штету од свега опет не буде ништа!

РАДЊА ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

држан 2. Септембра 1889 год. у Београду.

Почетак у 6 часова по подне.

Присутствовали: Председ. општине г. Живко Карабибировић; кметов. помоћник г. Јован Антонијевић; чланови одбора: г. г. Светозар Карапешкић, Јован Илић, Никола Д. Кики, Милорад Д. Јанковић, Јован Ж. Ђурић, Милован Р. Маринковић, Др. Марко Т. Леко, Светозар Боторић, Станко Петровић, Никола П. Михаиловић, А. Клежевић, Мил. Ж. Маринковић, М. Велизарић, Гргур Миленковић и Р. Драговић.

Садржај: 1.) Питање г. М. Ж. Маринковића о комисијском извештају по коме је примљена кадрма у телеграфској улици; 2.) Лицитација за чишћење пијаца и јавних ширина; 3.) Избор комисије да проучи шта се може предузети зарад одржавања што веће чистоће у вароши; 4.) Лицитација за ков коња пожарне чете; 5.) Откопавање и кадрмисање Крагујевачке улице да се одложи а оток води даде провизорним пропустом; 6.) Регулација Вишњичке и Милетине улице; 7.) Општа кирије београдској читаоници; 8.) Општа кирија Петку Маринковић; 9.) Извештај комисије за и правку регулационе линије пројектованог пута од зграде дуванског монопола до жељезничке станице.

Председник. Молим вас господо, састанак је отворен. Изволте чути протокол последњег састанка. (Прочитан.)

Има ли ко да примети што? (Нема.) Усваја се.

I.

Милан Ж. Маринковић. У почетку месеца августа, ако се добро опомињем, г. Боторић је овде протествовао, да је примљена нека буђава храна; па је после дошао г. Чупић и казао да је добра. Ја би хтео да знам, да ли је то расправљено и ко је у праву, да ли први или други?

Председник. Г. Боторић је долазио код мене и говорио ми о томе. Ја сам ту ствар упутио суду да извиди и расправи. Шта је сад урађено ја не знам.

Св. Боторић. Примљено је онако, како је друга комисија казала, само је избачен један џак, и на тај начин испуњена форма.

Председник. Ја сам господо из говора г. Боторића нашао за умесно да одредим комисију, и то сам учинио. Нисам добио од ње још извештај, али кад г. Боторић каже, да је тако свршено, онда је сигурно тако.

Св. Боторић. Ја сам то приватно у седници казао. Ствар је била у овоме. Прво је била једна комисија, где сам и ја био. Рана је била нова и стрпана у магацин влажна, па се убуђала, и ми смо је одбацили. После је дошла друга комисија и избацила један џак само, а остало је примила. После смо се трудили да изађе и трећа комисија, али у томе ни смо успели. По мом мишљењу та храна није била добра, али кад је комисија казала да је добра онда ја не могу даље ништа.

II.

Милан Ж. Маринковић. Одређена комисија за кадрму, да ли је поднела извештај и за ону улицу код „старог телеграфа.“ Ја би рад био, да видимо, какав је извештај поднела, јер ја знам, да је та кадрма хрђава и да је на суву земљу направљена.

Председник. Комисија је поднела свој извештај суду, а извештај стручне комисије меродаван је за суд.

Милан Маринковић. Зар ми не смемо да знамо то комисијско решење? Ја би желио да и ми то мишљење чујемо.

Председник. Смете. Ја ћу вам поднети у идућој седници. Али допустите ми рећи, ако ћемо се вазда забављати овде административним пословима, који спадају у надлежност суда, онда нам и не преостаје времена за други рад. А то сигурно и ви не желите.

За ту кадрму било је 5 комисија и престано нису хтели људи да долазе. Најзад се ипак комисија састала и нашао да је кадрма добра. (Чује се: Доста је о томе говора.) Добро.

III.

Председник. Сад господо да пређемо на

дневни ред. Траже се уверења. Изволте дати.

Дају се уверења за: г. Стеву Добровојевића јавног правозаступника овд. — добродошља, доброг стања; Ристу Кнежевића овд. фијакеристу — непознат; г. Дамјана Мунижабића практ. минист. финансије — непознат; Милоша Ларишића калфе — непознат; г. Сретена Ристића практиканта министарства финансије — непознат; Ђерасима Вуковића касапина — непознат; Николу Дунића палдулца — непознат;

Сад изволте дати уверења о сиротним ђацима:

Дају се уверења за: Јована Костића ђака учит. школе — сиротног; Владислава Стојиљковића ученика гимназије — сиротног; Даринку Тимићеву и Даринку Васојевић ученице — обе сиротног; Симку С. Лазич — сиротног; Јулијану Опра — сиротног; Живку Јовановића ученицу — сиротног; Тодора Росића ђака — сиротног; Милутина Лазаревића ђака — сиротног; Марију М. Петровића ученицу више ж. школе — сиротног; Љубомира, Катарину и Лену Костиће ученике — сиротног; Мијајла Петровића ученика гимназије — сиротног; Милицу Томачић ученицу — сиротног; Јелену Перкић ученицу — сиротног; Јована Савића ученика гим. — сиротног; Милана Васића ђака — сиротног; Даринку Живковић ученицу — сиротног; Милоја Ковачевића ђака учит. школе — сиротног; Лазара Савића ђака — сиротног; Мијајла Цветковића ђака тргов. школе. — сиротног; Милана Анђелковића ученика реалке — сиротног; Владислава Стетаповића богослова — сиротног; Стевана Илића ђака учит. школе — сиротног; Даницу Првановића ученицу женске школе — сиротног; Митра Ђерића ђака — сиротног; Ђорђа Марковића ђака из гимназије — сиротног; Јелену Арсенивића ученицу — сиротног; Радомира Цветановића ученика гимназије — сиротног; Милорада Стевановића ђака — сиротног; Рада Милотића ђака учитељске школе — сиротног; Лепосаву Главинића ученицу — сиротног; Косту Јовановића философа — сиротног; Мерјаму А. Песаму Еврејкињу ученицу — сиротног; Евросиму Младеновић ученицу — сиротног; Љубомира Марковића правника — сиротног; Ђорђа Јовановића ђака — сиротног; Марију Томића ученицу ж. школе — сиротног; Ангелину Остојић ученица и Селима Остојића ученика — сиротног; Десанку Томића ученицу — сиротног; Мих. Дућићевића прав. — сиротног и Зорку Ф. Елмајера — сиротног.

IV.

Председник. Ми смо господо држали ужу лицитацију за чишћење пијаца и јавних ши-

рина, која је по условима остала на Ружи Табаковићи за 5100 динара.

Милован Маринковић. Ови услови не могу да се тачно испуне, док се необјаве грађанству. Молио би да се штампају.

Председник. Кад се о овоме донесе решење одборско онда ће се све то штампати у нашим новинама.

Милан Ж. Маринковић. Није довољно да нас 20—30 знамо, него треба да зна цело грађанство и онда се тек може довољна контрола држати. Да би се то постигло, треба да се штампају на особеној хартији и на свакој пијаци да се на табли прилепе.

Председник. Сама општина врши господине контролу. Овога месеца кажњен је закупац са 60 дн. за невршење свога посла по уговору.

Раденко Драгојевић. Мала пијаца заузима по већи простор, а закупац разуме много мањи простор а то само око кантара — што у ствари није. Треба на ово обратити пажњу да се зна, докле треба да чисти.

Свет. Карапешкић. Да ли се на теразијама разуме да и средину улице има да чисти?

Председник. Средину не. Но може се одсада завести да и то чисте.

Свет. Карапешкић. Ја сам једном прошао теразијом са г. министром унут. дела, па г. министар том приликом рече: „Сад од кад ме се тиче, видим да се ова варош не чисти?“

Добро би било да се и ова средина да закупу, или да сами грађани чисте.

Милован Маринковић. Ми сад налазимо, да услови нису потпуни, па с тога нек се поуне и држи нова лицитација.

Председник. Пошто је ова лицитација врло корисна по општинске интересе ја држим да не треба кварити ову лицитацију, него да је усвојимо. А за средину теразије и ако још што желите можемо наредити другу допунску лицитацију; јер иначе могло би нам се лако догодити да изађе много већа цена од ове, коју смо добили држаном лицитацијом.

Св. Боторић. Г. председник је лепо казао. Ову лицитацију да одобримо, а за остало да држимо нову лицитацију.

Јован Ђурић. Ја знам да су пре грађани и с једне и друге стране средину сами чистили, и сад не знам зашто и даље не би тако било. Ни сам за то да се држи нова лицитација.

Марко Велизарић. Ја мислим ове услове да одобримо. Али, ако желимо да проширимо услове, нека нам суд поднесе други нов предлог па да одредимо нову лицитацију. То о чему сад говоримо јест изменен предлог и о њему неможемо у овој седници решавати.

Милан Ж. Маринковић. Да видимо колико треба да чисти тај арендатор. Молим прочитајте услове још једном. (Прочитани су).

Добри су услови на хартији стављени али се не врше.

Младен Тодоровић. Тамо на малој пијаци сељаци се по цео дан неразилазе и због тога је немогуће да се чисти. Чак и закупи су ме молили, да јавим полицији, да она нареди да се сељаци у подне оданде растерају, па опет све ништа. Требало би натерати грађане да они сами чисте, јер због њихових радњи сељаци тамо по цео дан и седе.

Милан Ж. Маринковић. Овде стоји у условима красно, али се не врши тако. Ено на Сави стоје басамаци и ја не знам да су кад год почињени.

Председник. Општина је нашла ко је дужан да чисти, а грађани нека контролишу да ли се чисти па нека јаве општинском суду. Ми имамо кауцију закупчеву па ако неће он да чисти ми ћемо на његов рачун из кауције платити ко ће да почисти.

Св. Боторић. Услови су пред нама и сами ће се штампати. У овоме ми не треба да тражимо помоћи од полиције него сваки орган општински и сваки грађанин нека пази да ли закупац ради по уговору, па ако види, да не ради нека јави суду општинском који има начина да закупаца казни.

Милован Маринковић. Нека нико не замера што се о овој ствари мало више говори. Ја лично знам и уверно сам се, а и ви знате то, да о нашој вароши не даје се баш најбоља оцена што се чистоће тиче. Не само што ми то знамо, него и страни свет, који долази амо, носи из наше вароши упечаток да је то једна каљава варош. Зато се ови разговори и клоне томе да се то поправи. Ми овде видимо лепе услове, али не врше се. А зашто да се не врше. Ми морамо да нађемо начина како ће се морати да врши то што се уговори и услови. То је оно што је навело и мене и друге одборнике на дужи разговор о овој ствари и како ја ценим ону цеду просторију, која је овде прочитана, да за 5000 динара год. чисти. то није много плаћено; али питање је може ли то један човек за тај новац да уради као што ваља

Председник. И ја потпуно делим то мишљење и сам највише морам да првеним пред странцима; али шта ћемо кад још немамо водовода па да уредимо чишћење вароши као што треба.

Др. Марко Леко. Ја мислим да сад усвојимо ову лицитацију овако као што је а да одредимо другу нарочиту комисију, која ће да размисли о начину како да се одржава чистоћа у вароши, и то не само за имања општинска него и за приватна. — Ја знам да има приватни људи који би пристали радо да плате неку малу такву па да се редовно чисти пред кућом. Држим да не би штетно било да се и на тај

начин што год покуша. О свему томе има да би да размисли комисија, коју предлагем.

Св. Карапешкић. Ова лицитација може се примити, али пошто неће моћи да се врши чистићење као што треба за ову цену и на овај начин како је досад било, ја држим да би било боље кад би се издало на поједине квартове и то чистићење као оно што смо урадили са изношењем ђубрета. Онда би била и боља контрола и уредније чистићење.

Председник. Можда би нас то више коштало, али би извесно овај посао уредније био рађен. Сад мислим да ову лицитацију примимо, а да одредимо комисију која ће да размисли о начину како да урадим чистићење вароши за убудуће. (Прима се.)

Кога ће те господо да одредите у комисију?

Бирају г. г. Др. Марка Лека, Св. Карапешкића, Мил. Р. Маринковића, Милана Ж. Маринковића, Раден. Драговића, Светозара Боторића и др. Х. Лазивића.

V

Председник. Молим вас чујте још једну лицитацију, за потков коња пожарне чете. Остала је на Алексеј Петровићу за 179 динара.

Св. Карапешкића. Мислим да би требало да се уговори да по броју коња плаћамо подков јер ако немаднемо за 6—8 месеци толико коња колико је предвиђано, што да се бадава плаћа.

Светозар Боторић. Али кад је мање коња они више трче по вароши и више поткова деру. Свакојако цена није велика и ову лицитацију треба одобрити. (Одобрава се.)

VI

Председник. Кад се је шеф нашег грађевинског одељка вратио с пута он ми је поднео реферат како би могли да за зимус дамо оток оној води, што застаје сада код цв. трга у след извршене нивелације спојних улица, па да спуштање и грађење нове кадрме у крагујевачкој улици одложимо за пролеће, пошто немамо повољну цену сада.

Изволте чути инжењера.

Инжињер. Комисија је решила да се тамо одма приступи откопавању и кадрмисању улице и то половично — по то сада на овом времену неће бити могуће. С тога мислим да треба оно парче код апотеке одмах спустити за неколико метара у ширину и дужину да вода може отцати, а код улице урочеве да се начини један привремен мост и вода пропусти. То би могло бити готово за два три дана; па да доцније, кад наступи лепо време, извршимо кадрмисање и откопавање као што то треба да буде. (Врло добро — прима се.)

VII

Председник. Комисија, којој је препоручено да се увери како стоји у природи ли-

нија која је дата раније Управи дув. монопола за њену прву зграду, и пројектована улица између железнице и железничке улице, наша је да је у реферату шефа грађев. одељка (ГБр. 683) обележена ситуација онако како је у природи и да је уместан предлог да се пројектована улица од 30 сведе на 25 м. ширине и изведе онако како она — комисија — предлаже у поднесеном уз извештај плану.

План је израђен према овоме извештају и ја држим да то што комисија предлаже можемо примити. Улица би била широка 25 метара и ми би са обе стране улице имали свог земљишта. Дакле и по материјалне интересе општине боље је да овако буде, јер можемо на овај начин имати у тој улици плацеви за дућане. (Врло добро — прима се.) Разлика је у томе што место друма од 30 метара ширине добијамо друм од 25 метара ширине, али за то место једног лица, имамо с обе стране друма плацева с лица. (Врло добро.)

Р. Драговић. Мени се чини да се о томе земљишту слабо води рачуна и да се не зна ни шта је општинско ни шта приватно

Председник. То је друга ствар, кад то станемо делити на плацеве, онда сваки од приватних мора показати тапију за оно што држи као своје.

VIII

Председник. Сад да пређемо господо на регулацију улице Милетине и Вишњичке. Ствар је ова врло давнашња. Четири године чека на решење. Комисија је наша да би те две улице могле бити и нешто уже по што је регулацијоним планом предвиђено.

М. Велизарић. Тим би и општина мање платила за откуп земљишта које ће се за улицу узети од приватних имања. (Инжињер објашњава положај улице.)

Председник. Није најзад велика ствар хоће ли бити широка улица 18 или 14 метара — али желео би да знам само то може ли се овај Стаменковић нагнати да изврши оно што каже комисија т. ј. да своје земљиште, које му се одсече, уступи своме компанији? (Не може.) О томе би требало размислити.

Свет Боторић. Ја би изменио извештај комисије у толико да приступимо регулацији по оном плану који је од стране министарства одобрен и онда нам не треба никаквог новог одобрења.

Председник. Ја мислим да оставимо ову ствар за идући састанак да нам г. инжињер донесе план ове улице, а осим тога да учитамо правнике, које у одбору имамо али данас ни су у седници, може ли се онај брат нагнати да своје земљиште уступи другоме по процени. (Бива.)

IX

Председник. Само још два предмета да свршимо — врло су кратка (вичу доцкан је.) Молим вас — мале су ствари. Један сиромах грађанин наш Петко Маринковић који је седео у нашим дућанима код гробља старог пропао је и није могао да нам плаћа кирију, зато смо га узаптели. Међутим ми смо њему дали два дућана јевтиније него другим закушцима — по 2 дук. ц. па сад кад смо му одузели дућане пошто је требао да плати ми смо издали те дућане скупље и на тај начин извући ћемо више кирије но што би добили од њега да је остао у дућанима и плаћао кирију. С тога се он сад обраћа општини и моли да му поклони као сиромасу мајстору онај његов алат који смо му узаптели (вичу: добро — поклања се)

X

Председник. Исто тако господо и читаоница нам се обраћа са једном молбом. Ви знате да је беогр. читаоница одавна у општинској згради — има већ 40 година. 20 година давата им је зграда бесплатно, а после су плаћали но сад су застали те нису нам платили кирију за неколико година па моле да се опрости читаоници та кирија коју дугује и ја мислим да то учинимо пошто је то једна стара добротворна установа где и наши ђаци одлазе. Цела сума износи 864, дин. до маја ове године. (Добро — поклања се.)

Дакле усваја те ли то да им се нетражи ова кирија? (Усваја се.) Хвала вам.

Састанак је трајао до 9¹/₂ часова по подне.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенограм. беленикама.)

Држан 5. Септембра 1889 год. у Београду.

Почетак у 6 часова по подне

Присутствовали: Председник општине г. Живко Карабиберовић, чланови одбора: г. г. М. Јосимовић, М. Велизарић, Милорад Д. Јанковић, Илија Цветановић, Димитрије Вељковић, Никола Д. Кики, Никола Х. Поповић, Др. Марко Т. Леко, Живан Бугарчић, Станко Петровић, Никола П. Михаиловић, Светозар Боторић, Ђорђе Николић, Ђорђе С. Новаковић, Глиша Јосиповић, Милован Р. Маринковић, Милутин Ј. Марковић, Никола М. Милишић, П. Д. Видаковић, Мил. Ж. Маринковић, Коста Д. Главинић и Р. Драговић.

Садржај: 1.) Реферат председништва о уговору са закушцем Зеленог Венца; 2.) Извештај финансијске комисије да се велики послови изврше средством зјма од 12, 00.000 динара; 3.) Комисија да поради код г. Министра народне привреде да се

да ова још боље и сигурније те куће прегледа и премери. Никакве тешкоће нема у овој ствари и кад се вечерас не може решити, онда за што не би то комисија видела, а и кад би се могло вечерас решити, ја ипак неби пристао док комисија не види. Све се ово може свршити за два дана и онда на што трчати.

Никола Милишић. Односно онога што рече г. Боторић да комисија треба те куће да премери. То је господо све учињено.

То нису моје куће те да ми се може рећи да сам у томе интересован, а немам ни деце, да би се казало, да због тога хитам, него ствар је у томе: комисија је нашла, да су куће добре и сад ако ми одредимо и другу комисију значи првој неповерење. Ја сам противан томе да се газу мишљење раније комисије.

Председник. Није комисија никаква одређивана досад. Ово је мишљење школског одбора. Питање ово први пут излази сада пред одбор. Ви знате како је прошле године казано, да су ове две куће незгодне и сад само говорите да се више пише.

Свет. Боторић. Ја би најодсудније био противан томе ако би се те две куће опет за школу задржале.

Председник. Ја предлажем за чланове комисије г. г. Боторића, Милишића и Никола Х. Поповића. Нека господа виде и како они вађу тако и да урадимо. Ја ћу дати господи кода на нек оду и виде. (Усваја се.)

(СВРШИЋЕ СЕ.)

ОДВОРСКЕ ОДЛУКЕ

На састанцима 21. и 28. септембра ов. год. општински је одбор:

Бр. 233. Решно да се претрес и дебата о предлозима финансијске комисије продужи на другом ванредном састанку;

Бр. 234. — Одлучно да се за I и II-ги разред основ. муш. школе у место куће Розелтове за у будуће узму две куће: Косте Ђукића и Денке Стојановића на петочном врачару за цену од 170 динара, а кућа Брајерова и на даље задржи;

Бр. 235. — Изјавно да нема места повншавати цену хлеба;

Бр. 236. — Уступно право наплате таксе за клање на саланама Јовану Ђуковићу за 840 динара;

Бр. 237. — Изабрао комисију да даде мишљење: да ли се може дозволити Ст. Јосифовићу да отвори општ. мајдан крај друма топчидерског да би вадио камен а плаћао таксу;

Бр. 238. — Одобрно фирми Петровић и Карамарковић и да може кроз топчидер насип наместити цев и тако спровести

воду за грађење магацина моноц. дувана, и да може на општ. земљишту сређивати грађу, и

Бр. 239. — Решно да се умоли управа вароши да забрани отварање саланских радњи ван комисијом одређених места.

ОДЗИВ ШТАМПЕ

Под насловом „Зајам или не“, „Наредни Дневник“ донео је у 213. броју овај чланак:

Пред општинским одбором је ва решавању одиста крупно питање: хоће ли се општина београдска задужити са 12 милиона динара зајма или не?

На збору општинском, који ће се, ради коначног решења овога питања, по свој прилици ускоро сазвати, казаће своје мишљење сваки становник београдски и даће свој глас за или *против* тога зајма.

И ми, као јавно гласило, хоћемо да кажемо наш суд и да јавно и отворено обележимо наше гледиште према питању: зајам или не?

Ми држимо да међу становницима београдским неће бити ни једнога, који у своме животу бар једном или два пут, није зажелио, да се опрости живљења у месту, где човек пије рђаву и врло често мутну и каљаву воду, где човека лети хоће прашина да задави, јер нема водовода и где, у кратко да кажемо, нема ни добре калдрме, ни канализације, ни осветљења. Свима нама је већ одавна догрдело овако стање какво је, те смо сви сложни у томе, да је крајње време да се приступи извршењу тих преко потребних радова, како би и Београд ушао у ред добро уређених вароши у свету, у којима су сви здравствени услови задовољени.

У томе се слажемо сви без разлике да те послове ваља посвршати што пре али се размимоилазе наша мишљења, којим путем и каквим средствима би ваљало то извршити. Комисија, коју је општински одбор одредио да испита који би пут био најповољнији, па да се дође до срстава потребних за извршење тих великих послова општинских,

вели у своме извештају, да је најповољнији пут да се дође до потребних новаца пут зајма, и у то име је предложила, да се општина београдска задужи са 12 милиона динара, која ће се сума употребити на свршавање свију општинских послова, а отплаћиваће се мало по мало у току неколиких десетина година.

Казаћемо одмах да се с тим мишљењем и ми потпуно слажемо, а слажемо се прво с тога, што ће општина, расписав стечај за остварење таквог зајма, бити у положају да бира и избере понуду, која је по њу најповољнија; друго с тога, што ће општина сама издавати послове појединим предузимачима, који ће такође морати да поднесу најпробитачније услове по општину, ако желе да добију коју грану послова, и треће с тога, што ће се ти послови извршити зајмом, који ће се амортизацијом отплаћивати кроз дуги низ година, те тако терет трошкова за те крупне општинске послове неће пасти једино само на ову садашњу генерацију, већ и на ону, која ће иза ове доћи.

Са тих разлога ми смо за то, да општина узме зајам од 12 милиона динара и да га употреби онако, како је у комисијском мишљењу речено, па се надамо, да ће такву одлуку донети и одбор и што пре сазвати збор, на коме би се имало коначно решити важно питање: хоће ли Београд постати добро уређена и здрава варош, или ће остати овакав какав је данас без пијаће воде, без добре калдрме, без осветљења, без канализације, а пун нечистоте, која кужи зрак, на велику срамоту свију нас.

Зајам се, дакле, мора учинити, и ми смо уверени, да ће свесни грађани српске престонице и гласати за њ.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Ванредна седница — у кој ће се продужити претрес предлога финансијске комисије, држаће се данас у 5 час. по подне.

За што. Неки су нам грађани приметили да је према „Колу Јахача — Ђузаз Михаило” општински одбор требао бити издашније руке те да за утемљачки фонд учини већи прилог од 300 дина.

Белешком у прошлости броју нагласили смо каква је главна цель прилогу престоничне општине и по томе није од толике важности да ли прилог износи коју стотину динара више или мање. Изузетно ове године престонична општина имала је знатних издатака на сличне цели помажући нека друштва стално а нека ванредно. Због тога према буџетској позицији из које се прилози чине, није било могуће више одвојити.

Помагање удружења о коме је реч, треба да буде опште: камен по камен па ето нам целе зграде. — Београдска општина ма и недовољно тек из добре воље и пажње према корисноме раду удружења, за сада је учинила колико је могла. Ред је на остале општине да и оне учине своје.

Комора. Од оних грађана који дају комору у Београду има: чиновника 304, трговаца 254, занатлија 71, маса 55, земљоделца 9, и завода и еснафа 3. Разрезано је 648 теглећих коња, 236 товарних коња, 206 јахаћих коња, 468 волова, 188 коњских кола и 190 воловских кола.

Школе. У реду првих задатака и потреба варошких стоји и подизање зграда за основне школе. Комисија која има да каже колико и каквих зграда ваља подићи, ускоро ће свршити свој рад, и одбору поднети извештај.

ГЛАСНИК ИЗ УНУТРАШЊОСТИ.

Ту скоро нагласили смо да ће од дана кад се самоуправа прогласи, бити већма потребно да општине једна другој ближе стану, да се о административним пословима и месним потребама и приликама споразумевају, једна на другу угледају и радњу своју саображавају ономе што се оцени за боље и прими као савршеније.

Престоници без сумње припада да предњачи и да свима осталим општинама пружи руку за заједницу, а то јој је у толико више могућно што има свој службени лист.

С овог гледишта смо и обећали да ће престонице општ. новине поклањати од сада пажњу и питањима других општина, пошто од тога може бити само опште користи, па у тој намери обнављамо ову рубрику за све оно што из других наших општина буде вредело изнети на јавност, па било да се тиче општинских послова или и других локалних прилика.

КАКО СЕ ЗАКОН ИЗИГРАВА.

У нашем крају одавна и све јаче отијају маха преваре и кајшарлуди, а нико не покушава да им на пут стане. Ми смо да се свако зло и лако и брже даје излечити кад је опште познато, па за то и држимо да ово што ћемо испричати не треба да остане непознато бар онима који колико толико могу спречавати изигравање закона.

Свим могућим начинима зеленаши и кајшари осиромашавају овај народ. Облигацијама, писменима, уремачама и т. п. они сиромасима одузимају све што им могу одузети, али им у томе најгоре смеће § 471. законика о судском поступку у грађанским парницама где се вели: да се земљоделцу не може продати за дуг шест плуга зиратне земље, нити може он сам то отуђити.

Њима је дакле што мало и без тога могу огулити и кожу с леђа „оном ко им „канџа допадне,“ него измислијају начине, како ће и последњу стопу земље од земљоделца згратити. И измислили су...

Ево да видите. Сиромасу сељаку умро брат — треба га сахрањити; родило му се дете — треба га крстити; одраслији му син у школи — треба трошкова; други му опет син у војсци — ваља и њему слати новце; тражи му се порез — треба му платити штд. штд. а он нема ни ситне паре за све то. Што је имао да прода, то му је однео какав зеленаш за ранију облигацију, а сад не може да добије на зајам, не даје му нико, јер нема више од шест плуга земље, како би се поверилац наплатио. Сиромас не зна како ће и на који начин добити зајма, вајка се и преврља се... „Продајми, ону ливаду у пољу“ — јавља му се подмукли кајшар. — Дао бих ти, радо, само кад би ми хтео суд потврдити; одговори сељак.

— Лако ћемо ми за то, само ако хоћеш ти да продаш?

— Хоћу, брате, како да нећу!..

Онда они ступе у погодбу. Сељак у невољи прода буд за што најбољу земљу а кајшар га онда научи, како ће га моћи осигурати у сопствености па да му изда паре.

Долазе обојица у општински суд. Кајшар се пријављује и предаје тужбу ове садржине:

„Суду општине Н—ке.

Н. Н. из Н. земљоделац заузео је на бесправан начин једну моју ливаду која се граничи: источно до М. М. 150 метара, јужно до Др. Б. 120 мет., западно до масе К. М. 160 метара и северно до пута 100 метара; у вредности 96 динара.

Да је то моја земља заклећу се, а и туженом верујем.

Тужим, дакле, заузимача, и тражим да га суд осуди да ми поврати ову земљу коју ми је заузео, накнади ми таксу и дангубе плати 10 дина.

Повизан
М. Н.“

Нити је кад год у веку та земља била тужиочева, нити је он одатле, него досељен из петностог села, па овај опет тражи, јер се наредно са сељаком да га на овај начин осигура. Поред тога земља вреди више од 50 дуката, али он је свео на суму, за коју може општински суд судити.

Пошто преда тужбу, он молци писара да позове туженог и саслуша, јер је, вели, баш сад и он у ходнику. Писар узове туженог, и овај на тужбу одговори овако:

„Ливада, за коју ме тужилац тужи, одиста је његова својина, али је ја притјаживам десет година и на њу плаћам порез. Једно што држим да је право тужиочево сопствености застарело, а друго што сам исту ливаду увео у пописну књигу као своју, ја држим да имам на њу право сопствености; с тога тражим: да се тужиоц, од тражења одбије.

На процену ливаде од стране тужиоца немам шта да приметим, јер она одиста не вреди више од 96 дина. Мере су ливаде оне и онаке, како их је тужиоц навео у тужби.“

Сад се саставља суд и суди.

Ту је ц. изнање туженога, и суд следује § 180 грађ. пост. осуђује, дакле, туженога да ову земљу врати тужиоцу, а његову одбрану одбија, пошто се за застарелост земље, изискује 24 године, а пописна књига није никакав правни доказ у овоме смотрењу.

Тужиоц копира ова акта и општински их суд овери. Он их трпа у џеп и држи као доказ да је његова ливада.

Ето, то је тај нова кајшарлук!.. Ето, то је тај нови начин модерне пљачке!.. На тај начин, мени је познато, једно је лице више парчади земље узело готово ни зашто, и то баш од оних лица, којима не

остаје ништа друго до кућа и два три ара окућнице.

Да ли се, може овоме стати на пут? . . . Да ли би добро било кад би се бар расписом скренула пажња на ове каишарлуке, те да се кривци подвргну казни. . .

Л—ћ.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА

Пратити рад страних општина може нам бити само од користи а никако од штете, и ми знамо да је некада било чак и јавних мерака што општински лист колико толико не задовољава и ту страну.

Отварајући сада рубрику за вести из страних општина, износићемо (кад простор листа допусти) у краћим белешкама оно што нам преко страних новина или другим путевима буде долазило до знања а имало ма у ком погледу вредност да се саопшти.

* * *

Узроци болештина. Мађарска престоница пропатила је знатно од прилепчивих болести. После свога дужег испитивања Др. Гебхард поднео је општинској управи извештај у коме јасно описује узроке развијања еп. болести у Б. Пешти. Тај извештај завршен је овим речима: „докле год знатап део становништва буде принуђен да пије нефилтровану воду, докле се у каналима буде задржавао нечистоћа и трулеж, докле се станови раднички не побољшају — све докле неће се моћи радикално стати на пут развијању еп. болести, нити се може очекивати да се стање здравља побољша. Нема сумње да ће се управа будапештанске престонице умети користити саветима Др. Гебхарда и све учинити да се и у томе погледу осети код њих бољитак.

За друге општине ово је само један поук више да не снабдевају варош речном ако је могуће другом водом и да добро пазе како варошке канале граде.

Зајам Софијске општине. У 40. бр. „Revue de l'Orient-a“ читамо да је председник општине софијске Петков ишао у Лондон и тамо закључио зајам од 10 милиона под врло повољним условима: с курсом 82½%, интересом 6% и амортизацијом за 40 година. Зајам ће тај учинити лондонска банка „Anglo-Foreign“ уз суделовање бугарске народне банке а употребити се за канализацију, водовод, осветљење, експропријацију прив. имања (због предузете вар. регулације) и за грађење једног великог јавног купатила. За гаранцију зајма служе потрошарина којом ће приходи оп-

штински порастати на 900.000 динара. Администрација стаје од прилике 300.000 дин. С приватне стране, а мало раније од ове белешке, уверавао нас је један странац — путник да нема изгледа да ће софијска општина остварити зајам за који се раније чуло да је закључен под врло повољним условима. Према томе и како је кмет Петков, по горњој белешци сада ишао у Лондон, изгледа, као да се онај ранији покушај није остварио и да је ово сада други, поновљени.

Калдрмија. Gr. Kikind. Zeit.⁴ (82. број) јављају да је кикиндски општински одбор пре неки дан претресао правила о вар. калдрмији. Вест ова пропраћена је примедбом да је у там. општини корак ближе решењу питања о калдрми. Каква сличност!

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

У рачуноводству београдске општине држаће се ове лицитације:

I

Данас за закуп њиве до Убанлићевог винограда;

II

10. Октобра за годишњу набавку олова, које се употребљује за маркирање меса.

Услови су изложени у рачуноводству а могу се видети и на дан лицитације.

Сви они који желе или њиву општинску закупити, или олово лиферовати, треба да на лицитацију дођу.

Од стране Суда општ. вар. Београда. 3. октобра 1889.

ЈАВНЕ ШИРИНЕ И УЛИЦЕ

које општински повлашћеник чисти.

- а.) Велика пијаца;
- б.) Мала пијаца;
- в.) Марвена пијаца;
- г.) Топцијска пијаца;
- д.) Палилулска пијаца;
- ђ.) Зелени венац;
- е.) Цветни трг;
- ж.) Простор око теразиске чесме са олуцима и каналима;
- з.) Велики басамаци;
- и.) Део савске улице од царинаре до савске полиције;
- ј.) Мали басамаци, у високој улици;
- к.) Простор око споменика књаза Михаила са свију страна, са фијакерском станицом;

л.) Део војничке улице који заузимају рибарнице; или простор где се лети продаје риба;

љ.) Део Дубровачке улице и део Спавске улице испред општинскога имања.

У колико нису ова места по себи ограничена, она се граниче овако:

Велика пијаца: чисти се цео калдрмисани простор са делом калдрме испред велике школе до Дилберове апотеке, а тако исто и цео простор, сада некалдрмисаног земљишта око парка и у опште где продавци са колима и производима стоје;

Мала пијаца: чисти се цео калдрмисани простор све до дрварских плацева;

Марвена пијаца: цео простор некалдрмисане пијаце са половином калдрме и улица са свију страна;

Топцијска пијаца: цео простор, с једне стране до споменичке улице, а с друге стране дуж топцијске касарне, с треће поред кафане Живка Јовановић, и са четврте стране цела дужина пијаце са половином калдрме те улице (жељезничке) где стају сељачка кола;

Палилулска пијаца: цео простор некалдрмисане пијаце са свију страна до путова и приватних имања до калдрме пред палилулском касарном;

Зелени венац: чисти се цео калдрмисани простор са свију страна с половином калдрме до кафане „Америке“;

Цветни трг: чисти се цео простор, заједно са делом који је под зградом.

Остала места: (под ж, з, и, ј, к, л, љ.) по себи су обележена.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

- а.) за чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0,40 дин.
- б.) за неуздан шпархерд 0,40 „
- в.) за уздан „ 0,80 дин.
- г.) за велики уздан шпархерд у гостионици 1,00 „
- д.) за чишћење димњака од два спрата 0,40 „
- ђ.) за чишћење простог димњака 0,20 „
- е.) за чишћење чункова до 2½ метра уједно са пењима 0,20 „
- ж.) за чишћење чункова од 2½ метра на више уједно са пењима 0,40 „
- з.) за паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 1,50 „

II. ИЗВОЖЊА ТУБРЕТА:

- а.) за собу и кујну или мањи дућан са собом 0,20 „
- б.) 2—3 собе са кујном или већи дућан са собом 0,60 „
- в.) 4 и више соба са кујном или гостионица са кујном без штале 1,00 „

III. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

- а.) од кубног метра 12,00 дин.
- б.) од акова 0,60 „

IV. ПСЕТАРИНА :

а). марка за пашче једном за свагда	3	днн.
б). марка за кућне марке	6	"
в). обнављање пашче марке стаје половину цене		

V ГРОВАРИНА :

а). гроб за децу	7	днн.
б) гроб за одрасле	12	"
в). мала гробница	555	днн.
г). већа гробница	967	"
д). велика гробница	1207	"

VI. МРТВАЧКА КОЛА :

а). мртвачка кола стара са 2 коња	12,90	днн.
б). мртвачка кола нова са 2 коња	36,90	"
в). мртвачка кола нова са 4 коња	72,90	"

РАСПОРЕД

по коме ће од I. ов. месеца повлашћеници извозити ђубре из зграда варошких.

I. Кварт Варошки.

Понедеоиком. Улице: Ноћајска, Коса Ибарска, Совљачка и Рајићева.

Уторником. Градско поље, Дубровачка, Кнез Лазара и Спасовска.

Средом. Јеленска, Златарска, Косанчићев венац, Богојављенска.

Четвртком. Вук-Карадићева, Лепеничка, Љубичина, Топлички венац.

Петком. Кнез Михајлова и Миланова.

Суботом. Велика Пијаца, Васина, Добрачнина, Доситијева и Југовићева.

II. Кварт Теразијски.

Понедеоиком. Улице: Кастријотова, Два јаблана, Косовска.

Уторником. Скопљанска, Цариградска, Телеграфска и Космајска.

Средом. Краљ-Миланова и Дворска.

Четвртком. Маркова Призренска, Балканска.

Петком. Министарска и Абаџиска.

Суботом. Зелени Венац и Ломина.

III. Кварт Врачарски.

Понедеоиком. Улице: Београдска, Фишкеклијска и Милутинова.

Уторником. Крунска и Урошева.

Средом. Ресавска и Крагујевачка.

Четвртком. Цветна и Железничка.

Уторником. Крунска и Урошева.

Средом. Ресавска и Крагујевачка.

Четвртком. Цветна и Железничка.

Петком. Кнез-Милошева, Фрушкогорска и Споменичка.

Суботом. Сарајевска и Писарска.

IV. Кварт Савамаалски.

Понедеоиком. Улице: Поп-Лукина и Лимска

Уторником. Савамаалска и Сереска

Средом. Ломина и Шварска

Четвртком. Висока, Поцерска и Препеличка

Петком. Јаворска и Космајска
Суботом. Господска, Једренска, Богојављенска, Савска, Мајданска. Мало Пијачка и Краљевића Марка

V. Кварт Дорћолски.

Понедеоиком. Улице: Градско Поље и све остале безимене улице

Уторником. Југовића Велика Пијаца, Ноћајска, Глувачка и Симиња

Средом. Јевромова, Горња и Доња Јованова и Војничка

Четвртком. Которска, Дунавска и Душанова

Петком и Суботом. Еврејска Мада

VI. Кварт Палилулски.

Понедеоиком. Улице: Фишкеклијска, Марвена Пијаца, Косовска и Два јаблана.

Уторником. Тимочка, Поштанска, Кондина и Скопљанска

Средом. Школска, Два голуба и Кастриотова

Четвртком. Хилендарска, Милетина, Цетињска и Зетска.

Петком. Скадарска, доња и горња и Видинска

Суботом. Болничка, Вишњичка, Палилулска пијаца Ратарска, Изворна, Букина и Тежачка.

Исправка. У стенографском записнику, отштампаноме у последњем броју има у говору одборника г. Милорада Д. Јанковића таква погреш-

ка да је немогуће разумети смисао, докле се (на стр. 358. у другој ступцу а реду 17-ом одоздо) не дода реч: „сељаци“ — То се овим и исправља.

ПРЕГЛЕД

ПОСЛОВА ОПШТИНСКОГА СУДА
— од 18 Септ. до 24. Септ. о. г. —

I. Судска радња :

а.) рочишта одређено	113
б.) пресуда изречено	50
в.) забрана одобрено	49
г.) уверења издато	54

II. Извршно одељење :

а.) пресуда извршено	40
б.) забрана удејствовано	46
в.) уверења прибављено	19
г.) страни предм. свршено	1
д.) маса образована	6

III. са кланице :

Заклато :

а.) волова	131
б.) крава	35
в.) телади	28
г.) овнова	325
д.) оваца	36
ђ.) јагањаца	44
е.) јарчева	2
ж.) коза	1
з.) свиња	232
и.) прасади	206

Примедба: Наплаћено је аренде 5964 дин. Кривичара проказано 14.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА :

Од 19. Септем до 25. Септ прешло преко општинских кантара :

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. просечна цена		ТЕЖИНУ	Ч е г а	100 к. пречна цена	
		дин.	КИЛОГР.			дин.	КИЛОГР.
27,270	Брашна пшенична	—	—	15,515	Сламе	—	2-50
20,000	Брашна кукурузна	—	—	1,040	Шинарке	—	28—
365,607	Пшенице	13	20	120	Коре брезове	—	11—
31,133	Кукуруза	12	25	9,181	Шљива сувих стар	—	12-20
516	Ражи	10	—	377	Меда у саћу	—	—
64	Крушника	12	—	215	Кајмака	—	140
4,452	Јечма	11	25	757	Сира	—	80—
7,574	Овса	11	25	883	Доја топљена	—	95—
8,887	Кукуруз нови	9	50	70	Масти	—	115.
3,397	Пасуља	24	50	28,641	Свиња дебелих	—	80.
7,757	Кромпира	9	—	246	Ђумура дрвена	—	7.
82	Арпаџика	18	—	92,946	Креча	—	2-20
4,354	Црна лука	7	50	493	Катрана	—	—
29	Бела лука	25	—	4,132	Разна воћа	—	—
2,825	Јабука	12	—	179	Разне зелени	—	20—
4,484	Крушака	6	50	—	—	—	—
4,991	Ораја	23	—	8,841	Вина црна	—	21—
34,760	Грожђа	16	—	—	Вина бела	—	—
11,477	Шљива сирових	5	50	8,977	Ракије шљ. меке	—	22—
1,204.626	Сувих шљива нов.	28	—	—	" " љуте	—	—
170	Пекмеца	30	—	4,760	" " колове меке	—	25—
183,475	Сена	5	50	—	—	—	—

Примедба. Наплаћено је на име кантарије 3,561-95 дин.

право кантарије не тесни на штету општине; 4.) Питање г. М. Д. Јанковића за што не ради комисија за грађевинске грчнице вароши; 5.) Предлог да се важнија општинска издања разашљу уредништвима и одличнијим грађанима.

Председник. Молим вас господо, састанак је отворен.

Протокол редовног прошлог састанка читаћемо кад буде редовни састанак, а сад ће мо прочитати неке молбе, којим се траже уверења о сиромашном стању ученика и ученица па после да пређемо на дневни ред.

Чујте дакле молбе којима се траже уверења.

За: Живака Трифуновића ученика 5-тог разреда; Софију Ђирића ученицу в. ж. школе; Милеву Благојевића ученицу в. ж. школе; Катарину Обилић ученицу в. ж. школе; Мирка Митровића ученика учитељске школе; Катарину Илића ученица в. ж. школе; Софију Зубановића ученицу в. ж. школе; Јеласвету Радосављевића Љубицу Станојевића ученице в. ж. школе; Душана Вукићевића, Војислава Стевановића ученике гимназије; Јулијану Радосављевић, Марију Стокића ученице в. ж. школе; Радомира, Јагоду, Велимира и Светозара Ђуровића ђаке; Цветка Јаковљевића ђака;

За све изјављено: да су стања сиротног Даље траже се уверења о владању и имовном стању извесних лица и то: За Јакова Остојића парчетара оvd. и Драгу Вујића земљед. оvd. Изјављено: да су непознати.

I

Председник. Ви знате господо, да сте раније на захтев неких лицитаната решили да се у условима за закуп Зел. Венца унесе и то да ће општина зграде, које закупац направно буде, по истеку рока или кад се то место буде прогласило за сталну пијацу — примити по процени вештака и исплатити их закупу. Така је била прва лицитација. (Јесте.)

Кад је после услед познатих вам узрока љубљана судским решењем и по одборској конференцији друга лицитација није и тај услов био унесен. Онај чиновник наш, што је правио услове, није у нове услове метуо и тај усвојен: да ће општина по процени вештака зграде примити, и лицитација је потписана од закупаца без тога усвоја.

И тај д треба да се прави уговор са закупцем, и ја без нашег објасњења не смем да ставим и тај услов, да ће се зграде по процени примити и с тога би вас молио, да дате објасњења у томе.

Од тога ће решења зависити, хоће ли закупци подићи боље или лошије сталне или привремене зграде.

Ја мислим, да би требали остати при томе да се зграде приме по процени ве-

штака; јер тако је и било решење одборско, но је само дотични орган погрешно протумачно, да се и у другим условима стави.

Ђока Николић. Треба да останемо при првом наређењу: да се зграде приме по процени вештака, ако их лепо направи.

Жив. Бугарчић. Ако он — закупац — направи такве зграде, да се њима може и даље служити, ја сам мишлења, да треба примити по оцени вештака: а ако буду такве, да нису ни за какву употребу даље онда да се не прими никако.

Светозар Боторић. Одбор општински, кад је мењао услове, он је променио само ону тачку ооносно рока од три године, а друге тачке нису мењане. Према томе г. председниче, ја мислим да је тај услов један пут решен овде и усвојен, па се сад понова не може о томе решавати.

Председник. Ја сам уверен да је тај услов користан за општину, само не знам да ли би било боље, да се то процењивање остави за онда, или да се каже: оволико процента мора да се рабазира. Да ли би боље било, да тај систем усвојимо?

Др. Марко Лeko. Да ли би нам могли казати, како је са црвентним тргом то питање регулисано?

Председник. Цветни трг ужива то место бесплатно а после извесног броја година уступа зграде општини бесплатно. Они сад подижу тамо нову зидану зграду и намерни су да умоле општину да им рок продужи за шта ће сигурно наћи одзива код општине.

Овде је господо друга ствар, јер ми одмах вучемо кирију.

Ђока Новаковић. Ја мислим да није нужно, да се таква оцена чини као што предлаже председник. Довољно је само то, да се оцени вредност зграде, коју онда представљала буде, кад право закупчево престаје, и онда толико и да општина исплати за исте

Никола Мијајловић. Ја мислим, да одредимо јудну комисију која ће оценити шта ће коштати сада та зграда, па после три године друга комисија која би то оцењивала, да зна раније коштаће зграда.

Раденко Драгојевић. Процењивати те зграде, сада и после три године биће велика разлика. Ако се покрију црепом биће јаке, а ако даскама онда ће за три године и пропасти.

Председник. Нека остане тако, колико комисија нађе.

Св. Боторић. Ја мислим да остане одбор при свом решењу. Услови су јасно решени, а што је случајно изостављено у препису истих, то ништа не шкоди.

Нисам зато, да се у условима меће рабазирање оволико или онолико од сто, него кад наступи случај да се зграде општини

предају, процениће се према ондашњој вредности и исплатиће се закупу, разуме се, ако није све трудо, што се не би могло примити.

П. Видаковић. Приметби овој данас нема места. Разуме се, да се закупац има придржавати а тако и општина строго усвоја, који су при лицитацији последњој били.

Може бити кад би у условима стављено било, да ће се зграда при предаји вештацима оценити и исплатити, да би било више лицитаната, који би већу цену дали. Ако сад то уметнемо нама ће се замерити што смо тако решили, и то тим пре што су закупци наши одборници.

Кад тај услов при лицитацији није био у условима стављен, онда се сада додавати несме већ има остати онако како је дато. Немојте, да се удаљавамо и да из једне погрешке идемо у другу. Кад у условима тога није било, сваки би онда лицитант имао право да се жали код надлежног министра, па да каже, да одбор даје бенефиције извесним одборницима, кад на њима лицитација остане. (Чује се: Тако је).

Милован Р. Маринковић. Ово је све лепо како каже г. Видаковић, али ми треба да се вратимо на ово, како је председник изнео пред нас ову ствар. Кад је у одборској седници раније био разговор о овој ствари, решено је, да се закупу дозволи, да подигне зграде, па ће их општина на крају рока примити по вештачкој оцени. То се сви сећате. Г. председник је сада овде саопштио, да је то случајно испало из усвоја при прављењу нових усвоја и сад он тражи да се ова погрешка исправи овим путем. Ја не знам, што то сад значи „нове усвоја.“ Ми ништа не мењамо од онога што смо пре решили, већ само сад одобравамо да се погрешка исправи. Ако хоћете да се непоправи, онда ће се општина оштетити не тим, што ће неко можда дати више аренде, него с тим, што нећемо имати добру пијацу. Нећемо имати зграде, него неке учернице, да од стида не смемо тамо проћи. Дакле ја сам за то, да се она погрешка исправи.

Никола Х. Поповић. За садање закупце не постоји то, да важе ранији усвоја, него оно што је у условима при лицитацији било. Дакле за њих стоји отворено поље односно исплате зграде. Према овоме ја се слажем са г. Видаковићем или ако то нећете онда, да се држи нова лицитација са још овим усвоја.

Милан Ж. Маринковић. Не може се сваки час држати нова лицитација, него треба да остане као што је излицитирано. Шта то значи час овако, а час онако.

Петра Видаковић. Лицитаната се не тиче како је одбор решио ову ствар раније, него њих се тиче: како је у условима стављено, и то је за њих обавезно. Ја не могу да

појмим неке како не могу да разуму, да би са овим додатком услова било потпуне бенефиције. Ко то не призиваје, тај неће истину. Тврдим опет да би то била бенефиција и да има много грађана, који би лиценцирали кад би и овај услов стајао, јер друго је кад се каже, да ће му се зграда исплатити по процени, а друго је кад мора да сруши и носи.

Ја би вас молио да преко овога пређемо на дневни ред, а уговор да се направи онако, је било у условима при овој другој лиценцији.

Жив. Бугарчић. Људи на том крају траже одавна пијаци. Изгледа као да су они спротани у овој општини. Сад се једва једанпут дозволило, да могу ту пијаци подићи и све су рескирали да им се то право да и сад мислим да не би било право да се ти људи штете. Ако мислимо да тамо остане пијаци, треба ставити у дужност закупецима, да они поставе зграде такве, како ће исте моћи дуже служити, па кад дође рок да прелазе у руке општине, онда да се процене и по тадашњој цени и исплате. То је правилно и ја мислим да треба ово да се стави у условима и у уговору.

Свет Боторић. Ја би имао да приметим г. Видаковићу на његов говор, што каже, да кад би одбор сада донео одлуку да се овај услов у уговору стави, да би то била бенефиција.

Та реч бенефиција није реч Српска и не знамо шта то значи. Ја би га молио, да у одбору српски говори. Ја би молио г. председника да донесе прве услове и одлуку одбора, па да се види како је тада решено, и према томе, да се сад исправе услови погрешно написати. Што је случајно један општински чиновник при писању услова погрешно овај услов изоставио, то је његова погрешка, а не одборска. Одбор је лепо решио, да се да под закуп и да подигне зграде што ће му се примити при предаји по оцени вештака. Дакле нема овде никога који хоће коме да даје бенефиције (Шера Видаковић: Говори Боторићу Српски). Ја вас молим г. Видаковићу да убудуће поштедите одбор од оваких подметања.

Ђока Новаковић. Комисија која је одређена била, саставила је услове. Она није ставила у условима и то, да општина прими зграде по процени вештака. То је доцније решено у одбору. Ми смо разумели, т. ј. да остану услови прве лиценције с овим додатком да се зграде приме по процени вештака. Према оваком чистом и јасном одборском решењу, ја одбијам од себе то, да ми чинимо сад коме бенефиције. Ако сада изоставимо тај услов, значило би да сад доносимо нову одлуку, а то не треба да буде, јер ако ми овако усвојимо, да се

не разумије и тај услов, онда тек мењамо ранију одлуку општинску; а ако усвојимо онда чисто значи, да смо дали под закуп на основу раније одлуке одборске.

Шера Видаковић. Господо. Немојте да се упуштамо у разлагање даље. Узмимо само то, шта су лиценциранти имали пред собом кад су ово лиценцирали. Они су имали услове и кад су примили лиценцијацију на себе, они су на услове пристали. То је закон за уговораче. Они нису могли у условима наћи да ће им општина зграде примити по процени вештака и кад то није било, онда они немају права ни да говоре. Њих се не тиче раније одборско решење. Ми сад не можемо ни за једну тачку мењати услове, него се уговор има направити по условима који су на лиценцији били.

Све друго ако би се учинило може нам се с правом замерити и ево ја први замерам, а тешко да не би и остали лиценциранти тражили задовољење код надлежне власти. За то вас молим да пређемо на дневни ред и да кажемо, да се и уговор има закључити онако, како су лиценциранти потписали услове.

Миливоје Јосимовић. Ја се потпуно слажем са мишљењем г. Видаковића. Истина одбор је решио раније да се те зграде одкупе по процени вештака, али такав услов није стављен у условима при лиценцији и лиценциранти су на то пристали. Сад кад би се другачије узело значило би да се њима донста чини бенефиција према оним другим лиценцирантима, што нису знали за овај услов. Па према томе што ти услови нису учињени према решењу одборском, требало би одредити другу лиценцијацију и у условима ставити и овај услов. Ја држим, да је ово правничко питање и да се сада другаче не може допуњавати.

Никола Милишић. Ја сам био кад се та лиценцијација вршила. Цифра је дата донста више него што је Панта давао. Никако тада ни сам другаче разумео него старе услове: да се и зграде одкупе. Сад што је у условима погрешно тај услов изоставио, то не може да штети лиценциранту. И кад је од старих услова измењена само она тачка односно закупа за три године онда не може другаче ни да се замисли, него, да ови лиценциранти имају то право да у уговор уђе и то, да им се зграде одкупе по процени вештака, као што је то и одбор решио.

Милутин Ј. Марковић. Ова је дебата скренута с правог пута. Овде излази да је друго питање на решењу а не оно које је изнесено: да ли вреди ова лиценцијација? Кад би било питање о томе да ли вреди лиценцијација онаква како је држана, или како се сад хоће, о томе нема разговора да мора бити онако како рече г. Видаковић. Али овде није то питање, него је питање хоће ли општина да води рачуна о својим ин-

тересима у том случају кад зависи од тога хоће ли закупец наградити тамо бољу или лошију зграду. Ја мислим да је боље за општину да закупец гради солиднију грађевину и да општина кад јој затреба ту зграду може да откупи по процени вештака. Ми сад имамо просто да бирамо као представници општине оно што је боље за општинске интересе, и ја сматрам да би погрешили ако не би пристали на тај захтев да се стави у уговор да ће општина примити зграду по процени, јер онда би извесно закупец бољу зграду градио.

Др. Марко Лeko. И ја сматрам, да нас једино интереси општине треба увек у нашим пословима да руководе. Али у овом случају не може се баш тако поуздано тврдити, да је у интересу општине да се услов, о коме је реч, накнадно унесе у уговор. Кад би била потпунија та одлука о исплаћивању зграда, које закупец „зеленога венца“ намерава подићи, онда би се још можда могло тако што тврдити, а овако кад се само каже по оцени вештака а не зна се ни ко има права да бира те вештака ни је ли обвезно то што вештаци нађу како за једну тако и за другу страну и т. д. онда такав нејасан и непотпун услов може испастати, и врло штетан по општинске интересе.

С тога а и што поменути услов при лиценцији фактички није постојао, мислим да се без икаквога додатка сасвим задрже они услови, под којима је лиценцијација држана.

М. Велизарић. И ја мислим да не треба говорити о каквим додацима, него да примимо услове како су прописани и на које су лиценциранти потписали се. Нема никаква смисла говорити сад о томе, какве ће зграде подићи арендатор, јер ми нисмо усвојили један извесни план за пијачне зграде, као што то бива у другом свету него остављамо на вољу предузимачу да подиже зграде како хоће, и које може бити неће одговарати нашој жељи, па кад је тако, онда преко овог питања треба прећи на дневни ред и пристати само на услове, какви су на лиценцији показани.

Мил. Р. Маринковић. Сад и није изнето на дневни ред примање ове лиценције; али кад се овако што могло десити: да одбор једно реши а неко од чиновника општинских да то не верма и да начини другачије услове, онда то треба извидети и казнити тога чиновника губитком службе.

П. Видаковић. Ко зна да то није и хитимце учињено само да се декуражирају други лиценциранти. Али кад тога услови није било, пређимо на днев. ред и немојмо да после одржане лиценције мењамо услове ни за чију љубав ни пријатељство.

Преседник. Дакле да гласамо господо. Ко је за то да се преко ове ствари пређе

на дневни ред нека каже за а ко је за то да се после три године прими зграда по процени нека каже против. (После гласања.) Дакле већина је да се пређе на дневни ред.

II

Председник. Сад имамо на реду извештај комисије финансијске којој је био задатак да предложи на какав нам је начин могуће да финансирамо велике послове општинске. (Прочитан.)

Милов. Р. Маринковић. Ја мислим да ћемо сви бити сложни у томе да је ово предмет од врло велике вредности и да ми о њему сада не можемо решавати после једног читања овако на брзу руку. Ја сам ево бележио нешто што сам чуо при читању, али то није потпуно а можда би по свестраном штудирдњу имао што више да приметим. С тога предлажем: да се све ово што је комисија израдила и изнела у извештају своје печата у једном броју општинских новина и да се разда свима одборницима на проучење, па потом да се сазове седнице одборска за решавање ове тако важне ствари; јер овим се не решава само едно питање које се тиче овога или онога, него се ово питање тиче не само садашњег нараштаја већ и будућег нараштаја у нашој општини, и зато је потребно да сви ми и сви остали који год желе узму учешћа у оцени ове ствари. (Врло добро — да се штампа.)

М. Јосимовић. Ја сам хтео да потпомогнем предлог г. Маринковића, јер ово је доста врло важан предмет. Ми смо вечерас и тако изгубили доста времена на друге ствари; осим тога и нема нас овде много, нема ни из саме комисије четри члана који су спречени те нису дошли. Па зато свакојако оставимо вечерас ову ствар с тим, да се штампа овај извештај, као што рече г. Маринковић, те да се и у јавности може чути реч о овоме, и онда да приступимо решењу. (Вичу: прима се.)

Председник. Нисам противан само ради објаснења имам да кажем то да смо ми били ради да се ова ствар сврши пре скупштине те да се ако је могуће и ако буде потребно изнесе и пред скупштину.

П. Видаковић. Жао ми је што тај разлог не може да вреди јер ова скупштина која ће се састати у скоро, то је ванредна скупштина са одређеним кругом рада свога.

Председник. Ја кажем ако је могуће и потребно — али не треба се хватати за ту моју реч. Главно је то да је ово и важна и хитна ствар која не трпи одлагања.

Пројект за извршење водовода биће готов тако рећи кроз који дан, а грађењу не можемо приступити ако не будемо спремили паре на време, нити има кога од нас који мисли да грађење водовода можемо одалагати.

Свет. Боторић. Ја молим да се реши примали се предлог г. Милованов да се ово све штампа, па потом да се решава пошто се сви добро обавестимо и размислимо. (Прима се.) Ако се то прима онда сад немамо шта да говоримо.

Председник. Добро господо — наредићемо да се штампа и разда одборницима па ћемо онда решавати. Сад да идемо даље.

К. Главинић. Овде се појавила жеља сасвим умесна, да се ово да у штампу још сутра, и да се разда штампана ствар ова не само свима одборницима него и другим грађанима, за које се зна да могу да помогну својим знањем и саветом у овој ствари. Осим тога ја предлажем и то да се од сада сваки извештај, који се штампа овде, и који је за јавност намењен, шаље и свима нашим новинама у Београду а и људима од угледа који се баве овим питањима. (Врло добро — прима се.)

III.

Председник. Сад да пређемо даље на дневни ред.

Вама је господо познато да смо имали преписку са г. министром нар. привреде односно наплаћивања кантарије. Према вашој одлуци ми смо у своје време одговорили да нам је немогуће распису следовати, пошто би наша радња била на штету општ. интереса а и противна закону, који даје општини веће повластице.

Господин министар нар. привреде сад нас императивно позива да се држимо наређења у распису.

П. Д. Видаковић. Господо, ја не мислим никога да вређамо и далеко то од мене било. Хоћу само да кажем истину, онако како ја схватам ову ствар. Овај предмет господо не потиче непосредно од министра, него од привредног одбора који је при министарству народне привреде установљен и који даје министру меродавна мишљења за овакве ствари. Ја сам ту скоро седно једног дана у кафани, кад ће један од чланова тога привредног одбора приступити к мени и отпочети да ми даје неке инструкције за ову ствар. Тај члан привредног одбора при српском министарству народне привреде није Србин нити је српски поданик, нити је православни! То је несрећа кад у нашем привредном одбору има људи који нису српски поданици, који нису православни, који нису Срби. Али тако је. По не срећи морамо да признамо, такав човек не уме да заступа тамо шта друго но свој трговачки интерес, и из тога ето шта је изашло, јер његова су разлагања овде уважена. За то би ја предложио одбору да сад избере једно три члана из своје средине који ће било писмено било лично са самим министром народне привреде ову ствар изравнати. Господо и ја сам био у

оној комисији која је писала прво писмо г. министру, које је сада прочитано, и ми смо оно што смо тамо навели казали на основу закона. Кад се узме једна ствар може се, као што знамо, говорити и за и против. Само је рачуница тачна и о њој не може да буде спора и разних мишљења а све ово друго може да буде и овако и онако — како се људи сложе и договоре. (Врло добро.)

Председник. И ја би радо прихватио ову мисао г. Видаковића да се избере једна комисија која би са самим г. министром конференцала о овој ствари; јер није право господо, да изгубимо један знатан приход а не можемо и не смемо да будемо неподушни према наредбама веће власти Свакојако нужно је да се ова ствар што пре сврши, јер иначе морам да дам налог кантаријама нашим да се управљају по овоме налогу. С тога ако пристајете да примимо предлог г. Видаковића. (Примамо.)

Осим тога ја би имао још нешто да додам. Ја сам уверен да има и таквих људи код нас који купују велике количине ране на рачун извоза и кад ту рану донесу овде они је продају из својих магацина овде по млиновима. Зато такве људе, кад се ухвате у таквој радњи, треба бар казнити са 3—4 пута већом казном но што би платили кантарију (Врло добро.)

Св. Боторић. Ја мислим да ову ствар оставимо старој комисији јер њој је она најбоља позната.

П. Видаковић. Нека се избере комисија па могу ући у њу и стари — који су били у првој.

Бирају: Мидутина Марковића, Ђ. Новковића, и Петра Видаковића.

IV.

Милорад Д. Јанковић. Ми смо одавно одредили једну комисију за реон Београда; али још ништа није радила. Не знам што се с тим одуговлачи! Ствар је та хитна, јер ено има људи који чак тамо око Чубуре деле плацеве и побијају коље да дижу куће.

Председник. Наши стручни људи који су у тој комисији били су летос махом на одсуству; али пошто су сад ту, наредићу сутра да се та ствар што пре сврши.

Састанак је закључен у осам и по часова по подне.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стенографским белешкама)

држан 19. Септембра 1889. год. у Београду.

Почетак у 6 часова по подне.

Присутни: Председник: г. Ж. Карабибировић; одборници: г.г. Никола Х. Поповић, Живан Бугарчић, Настас Крстић, Милорад

Д. Јанковић, Коста Петровић, Илија Цветановић, Гргур Милековић, Милутин Ј. Марковић, Никола Р. Поповић, Н. Л. Миличић, Никола П. Михаиловић, М. Велизарић, Јован Илиј, Р. Драговић, Светозар Боторић, Милош Обркичевић, Станко Петровић.

Сидрегај: 1.) Питање М. Велизарића, кад ће се изнети на решавање финансијски предлози; 2.) Избор комисије која ће дати своје мишљење да ли становници фишекијске улице имају права на позадни пролазак; 3.) Избор комисије за преглед зграда за школе; 4.) Лицитација за оправке данашњих и набавку нових фењера Р. Гођевицу; 5.) Лицитација за набавку гаса; 6.) Лицитација за претрес кадрме у кастриотовој улици; 7.) Понуда за закуп цубока општинског; 8.) Прилог за утемељачки фонд „Кола Јахача — књаз Михаила“; 9.) Комисија да одреди како да се направе стазе до мовопола дувана.

Председник. Молим вас господо, састанак је отворен.

Изволте чути протокол последњег састанка. (Прочитан)

Има ли ко шта да примети? (Нема.)

I

Марко Велизарић. Пре но што пређемо на дневни ред, имам да учиним једно питање на председника.

Председник. Изволте г. Марко.

Марко Велизарић. Ви сте г. председниче у предпрошлој одборској седници обећали, да ћете штампати извештај финансијске комисије о зајму, и за тим да ћете одмах, пошто се сврше избори за скупштину, сазвати ванредну седницу, која би дебатовала о томе питању, да би се та ствар могла пре скупштине изнети пред грађански збор да реши: хоћемо ли зајам или нећемо.

Ово је ствар врло хитна. Зајам треба у згодним приликама закључити. Мени изгледа, по садашњим политичким приликама, да ћемо тешко дочекати бољи тренутак за зајам. Могу наступити такве прилике да нећемо ни наћи зајма или ако га и нађемо да ће бити по врло тешким условима, па с тога вас молим да одредите што пре ванредну седницу, те да знамо шта ћемо с тим питањем.

Председник. Што се тиче жеље одборске односно штампања, ја сам то наредио и штампано је комисијско мишљење у званичном општинском органу, а дао сам и осталим журналима да га прештапају, и већ је у неким и изишло.

Но господо ма да је жеља одбора, да из грађанства кога изазове да што о овоме проговори у олакшицу решења самога питања, досад још нико ништа није написао ни против ни за.

Седницу ни сам могао одредити досад с тога, што су многи од господо одборника били због избора на осуетву, а сад пошто

су се сва господа вратили, сматрајући ваше разлоге за умесне, одредићу ванредну седницу што пре.

Побуде, које руководе г. Велизарића о важности прилика у којима треба зајам чинити донета су умесне, и донета ја као човек, који се у томе разумем, такође налазим, да се зајам треба да чини у згодним и повољним околностима, а не треба чекати тек онда, кад нам је највећа нужда, јер онда ће изгледати, да очекујемо милост и може нас с интересом оптерећавати како хоће.

Марко Велизарић. Ја знам да се у вароши непрестано пита, кад ће се почети са тим општинским пословима, који су ушли већ у пословицу. Сматрам ту ствар као хитну тим пре, што да скупштина нема више од неколико дана а пре скупштине треба сазвати збор.

Председник. Ја сматрам вас господо као претставнике ове вароши. Ви сте њихови пуномоћници и могли би о том задужењу предходно говорити.

У овом пак питању овако огромном доста треба и грађани да кажу: како мисле о томе. Сад г. Марко како хоћете, могу одредити седницу сутра или прекосутра. Г. Милутин Марковић мисли, да одредимо у четвртак. Хоће ли одбор да позовем ванредну седницу за четвртак? (Хоће.)

II

Сад да пређемо на дневни ред.

Траже се уворења. Молим чујте. (Секретар чита)

За Димитрија Костандиновића кафецију о владању и стању — изјављено: доброг владања, средњег стања: за Франца Крварића куvara изјављено: доброг владања, сиротног стања; за г. Алимпија Савића адвоката — изјављено: доброг владања, сиротног стања.

Чујте господо траже се неколико ђачких уверења о сиротињском стању и то:

За Милицу Живковића ученицу в. женске школе; Добривоја Влајића филозофа: Лазара Влајића гимназисту; Драгутина и Даницу Коцића; Ескиру Колмићеву, Јелену Миловановићеву ученице в. женске школе; Милоша Доровића ђака из IV разреда гимназије; Зорку Анђелковића ученицу в. ж. школе; Ненада Стевановића ђака учитељске школе; Драгутина Гавриловића правника; Тешимира Старчевића, Живку Ђурића ученицу в. ж. школе, Берту Катарибас ученицу, Јелену Марковићеву ученицу; Алексу Вељковића гимназисту; Војислава Весовића правника; Тодора Јовановића гимназисту; Станку Станковића ученицу в. ж. школе; Јована Илића гимназисту; Радомира Бандулића ђака, Андреју Глигоријевића ђака; Ружицу Глигоријевића ученицу; Милана Смиљанића ђака учитељске школе, Лазара Радовића

овд. за свога сина ђака на вел. школ и Борђа Јевтића ђака, Јулијану Качавецкића, ученицу в. ж. школе; Лепосаву Антоцијевића ученицу в. ж. школе; Милана и Милоја браћу Миљковиће ђаке; Живорада Аћимовића ђака и Милеву Лазича ученицу више женске школе.

Изјављено за све: да су сиротног стања.

III

Председник. Молим вас господо. Ја сам добио од управе вароши Београда један акт и једну жалбу наших грађана из фишекијске чаршије у којој подносе и једну талију, а то поводом тим, што заграђујемо гробље старо те им се тим затварају аркације.

Милутин Ј. Марковић. Ја мислим, да треба да одредимо једну комисију од три члана и то правника, па да они то проштудирају и поднесу одбору извештај и своје мишљење.

Председник. Лепо, али с овлашћењем како они нађу онако и да се поступи.

За чланове комисије предлажем г. г. Милутина Марковића, Николу Х. Поповића и Боку Новаковића.

Прима ли се? (Прима.)

IV

Председник. Одбор школски за срез врачарски поднео је предлог да се узму две куће за школу: од 1. нов. 1889 г. и то у место куће Розелтове и Брајерове да се узму куће: Косте Ђукића и Денкица.

Питање ово господо као ново не може се у овој седници дефинитивно решити. Но пошто је хитна ствар, ја би молио, да одредите једну комисију од врачараца, да то све одмах извиди, како би идуће седнице могли ту ствар решити.

Никола Милишић. Ја се не слажем у томе са г. председником. Сваки домаћин гледа да што пре пзда своју кућу. Ти људи и данас питају шта ће с тим бити, и ако би опет и најмање одложили решење овога питања, може изаћи то, да после нећемо добити те куће

Кад су те куће добре и школска комисија предлаже да се узму, ја мислим да не треба одлагати, него сад да решимо, да се те куће приме. Дакле некоректно би било одређивати понова комисију.

Председник. Пошто ви кажете да је некоректно, онда вам имам то казати, да нам закључак од 15—16 одборника не би вредно, док не би била пуна седница од 22 члана. И кад ја радим коректно и по закону, онда би вас молио да ме због тога не корите.

Никола Милишић. Ово је нужно да се одмах реши, јер је ствар хитна и не трпи одлагања.

Светозар Боторић. Мени је заиста чудно, за што г. Милишић није за комисију те